

Συνοπτική Ανάλυση τῶ Παγκόσμιου Πολιτικο-οικονομικοῦ Περιβάλλοντος

Ατενίζοντας τόν κόσμο μας μπορούμε εὔκολα νά παρατηρήσουμε σεισμικές ἀλλαγές πού μόλις στό πρόσφατο παρελθόν ἦσαν ἀδιανόητες. Αναφέρομαι τόσο στήν ποσότητα ὅσο καί στήν ποιότητα τέτοιων ἀλλαγῶν. Καί τά δύο ἀπεικονίζουν τόν δυναμικό χαρακτήρα τέτοιων ἀλλαγῶν καί τόν ρυθμό μέ τόν ὁποῖο λαμβάνουν χώρα στόν κόσμο μας. Οἱ ἐν λόγῳ ἀλλαγές εἶναι καθοριστικές γιά τήν ἐξέλιξη ἑνός νέου παγκόσμιου περιβάλλοντος πού θά δρομολογήσει ἕναν διαφορετικό κόσμο. Οἱ ἀλλαγές πού σκέπτομαι εἶναι σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ἀνθρώπινης ἀνάπτυξης. Ἐννοῶ τούς τομεῖς τῆς διακρατικῆς διείδυσης, τῆς οικονομικῆς ἀνάπτυξης, τῆς κοινωνικο-πολιτιστικῆς ὀλοκλήρωσης καί τῆς παγκόσμιας διακυβέρνησης. Πρόκειται γιά πολυσύνθετα θέματα πού ἀπαιτοῦν ἀνάλυση εἰς βάθος. Θά προσπαθήσω νά διατυπώσω μία δίκαιη ὡστόσο συνοπτική ἀξιολόγηση τῶν ἀνωτέρω.

Τό Διεθνές Πολιτικό Περιβάλλον

Ἡ κατάρρευση τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης καί τοῦ σοβιετισμοῦ σέ ὅλο τόν κόσμο ἔδωσε ὠθηση στήν ὀμαλή ἐξέλιξη τῶν παγκόσμιων κοινωνιῶν. Ἡ ὀμιλία τοῦ George H.W. Μπούς τό 1990, ὁ ὁποῖος ἐπινόησε τόν ὄρο Νέα Παγκόσμια Τάξη – New World Order (NWO), ἦταν πράγματι προγνωστική μιᾶς νέας παγκόσμιας πραγματικότητας.

Τό τέλος τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου ἐπέφερε τή Ρωσική οικονομική κρίση καί τήν κατάρρευση τοῦ ρουβλίου τήν δεκαετία τοῦ 1990. Οἱ ΗΠΑ, τότε, ἦταν ἡ μόνη χώρα μέ διεθνή θεσμική ἰσχύ μέ τήν ὁποῖα μπορούσε νά ἐπηρεάσει τά πολιτικά συστήματα καί νά προωθήσει τήν παγκόσμια εἰρήνη. Ὠστόσο, ἡ Νέα Παγκόσμια Τάξη σύντομα ἐγινε «Ἄταξία» ὡς ἀποτέλεσμα περιφερειακῶν πολέμων. Γιά παράδειγμα, ὁ πόλεμος τοῦ Κόλπου, ἡ διάλυση τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἡ ἐμφάνιση τῆς τρομοκρατίας καί ἡ ἀναταραχή διεθνοῦς πολιτικῆς. Φαίνεται ὅτι οἱ ΗΠΑ δέν μπόρεσαν νά θεσμοθετήσουν τίς διακρατικές σχέσεις καί νά κατασιγάσουν ἢ νά καταστείλλουν ἐθνικά συμφέροντα, ἐπιτυγχάνοντας μία σχετικά βέλτιστη ἰσορροπία μεταξύ τῶν χωρῶν. Ἡ δημιουργία τῆς Εὐρωπαϊκῆς

Ένωσης (ΕΕ), ἡ ὁποία ξεκίνησε μέ τή Συνθήκη τῆς Ρώμης τοῦ 1957, φαίνεται νά ἦταν μιά ἀξιοσημείωτη ἐπιτυχία γιατί κατόρθωσε νά φέρει εἰρήνη καί σχετική εὐημερία στήν Εὐρωπαϊκή ἥπειρο, ἡ ὁποία εἶχε στό παρελθόν καταστραφεῖ ἀπό συχνούς πολέμους.

Ἡ περιφερειακή ὁλοκλήρωση, ὅπως αὐτή τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ένωσης, δέν εἶναι δυνατή ἐάν τά πολιτικά συστήματα τῶν κρατῶν-μελῶν δέν εἶναι παρόμοια. Γιά παράδειγμα, κανένα κράτος-μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ένωσης δέν θά μπορούσε νά ἐπιστρέψει σέ δικτατορία ἢ σέ μαρξιστικό πολιτικό σύστημα. Ἡ ὑπερεθνική ρύθμιση τῆς ΕΕ, πού καταδεικνύεται διά τοῦ Καταστατικοῦ τῶν Βασικῶν Δικαιωμάτων (EU's Charter of Fundamental Rights), ἀποτελεῖ διασφάλιση τοῦ χαρακτήρα τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τῶν κρατῶν μελῶν τῆς. Περαιτέρω, ὁ σύνδεσμος Ἐθνῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας (ASEAN) σημείωσε ἐπιτυχία στήν ἐνίσχυση τῆς πολιτικῆς συνεργασίας ἀποφεύγοντας μακροχρόνιες συγκρούσεις καί ἀναξιόπιστες σχέσεις μεταξύ τῶν διαφόρων κυβερνήσεων τῆς ASEAN.

Μία «Νεότερη» Παγκόσμια Τάξη

Ἄν ὑποθέσουμε ὅτι ἡ Νέα Παγκόσμια Τάξη (NOW), τήν ὁποίαν ὁ Πρόεδρος Μπούς ἐπινόησε τό 1990, καθόρισε τίς ΗΠΑ ὡς παγκόσμιο ἡγέτη, τό σημερινό καθεστῶς τῆς παγκόσμιας τάξης φαίνεται νά δείχνει ὅτι ἡ ἐν λόγω πολιτική παγκόσμια ἡγεσία τῶν ΗΠΑ ἀπουσιάζει. Οἱ περιφερειακές ἐντάσεις, πού ὀδηγοῦν σέ τοπικές συγκρούσεις, ἔχουν προκαλέσει τήν μετανάστευση ἡ ὁποία ἔχει ἐπιφέρει πολιτική ἀστάθεια καί τοπικές κοινωνικές ἀναταραχές, ὅπως φυλετικές καί ἄλλες διακρίσεις, διεθνικές διαμάχες, οικονομική σύρραξη καί ἄλλες παρόμοιες καταστάσεις. Μία τέτοια σύγκρουση ἔχει δώσει ἀξιοπιστία στήν ἔλλειψη ἡγεσίας τῶν ΗΠΑ καί στήν ἀνάπτυξη ἐνός πολυαρχικοῦ περιβάλλοντος.

Ἡ παγκόσμια ἡγεσία τῶν ΗΠΑ ἀμφισβητεῖται ἀπό χῶρες πού ἐκμεταλλεύτηκαν τήν εὐκαιρία νά προκαλέσουν τήν ἱστορική ἡγεσία τῶν ΗΠΑ καί νά γίνουν ἀνταγωνιστές τῶν σέ ὅλες τίς πτυχές τῆς ἡγεσίας, δηλαδή σέ οικονομική, πολιτική καί στρατιωτική. Γιά παράδειγμα, οἱ διεθνεῖς κυρώσεις πού οἱ ΗΠΑ περιστασιακά ἐπιβάλλουν δέν εἶναι πλέον τόσο ἀποτελεσματικές ὅσο στό παρελθόν. Ἀπλῶς, ὁ λόγος εἶναι ὅτι ἡ μονομερῆς στάση τῶν ΗΠΑ δέν εἶναι ἀποτελεσματική σέ ἕνα πολυαρχικό περιβάλλον ἀνοιχτοῦ ἐμπορίου.

Ἐπιπλέον, ἡ διεθνοποίηση τῶν ΗΠΑ καί τῶν περισσότερων χωρῶν, μέ τήν κατάρρευση τῆς Σοβιετικῆς Ένωσης, καθῶς καί ἡ ἀνάπτυξη τῆς τεχνολογίας πού ἔχει γίνει καθολική, ἔχουν ἀποσοβήσει τήν ὑπέρτατη παγκόσμια ἐπιρροή τῶν ΗΠΑ καί τή δύναμή τους πού θεσπίστηκε

από τό τέλος του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου. Πρίν από την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, τό 1989, ό κόσμος είχε χωριστεί σέ Ανατολή καί Δύση. Τό σύγχρονο πολυαρχικό μας περιβάλλον δέν θά χρησιμοποιούσε ή δέν θά μπορούσε νά χρησιμοποιήσει την παραπάνω φόρμουλα μέ την όποιαν ό κόσμος θά μπορούσε νά κυβερνηθεί.

Η Άνοδος της «Νέας Παγκόσμιας Τάξης» της Κίνας

Από τό 2001, όταν ή Κίνα έντάχθηκε στον Παγκόσμιο Όργανισμό Έμπορίου (ΠΟΕ), τό διεθνές έμπόριο αύξήθηκε από 6,5 τρισεκατομμύρια δολάρια κατ' έτος σέ 28,5 τρισεκατομμύρια δολάρια, μία αύξηση του 23%, σύμφωνα μέ την ειδική έπιτροπή για τό Έμπόριο καί την Ανάπτυξη των Ήνωμένων Έθνών (UNCTAD). Μετά την ένταξη στον Παγκόσμιο Όργανισμό Έμπορίου (ΠΟΕ), σέ ένα περιβάλλον ελεύθερου έμπορίου, ή Κίνα έπαφελήθηκε από τό μεγάλο εργατικό δυναμικό της, από μειωμένους δασμούς καί άλλους φραγμούς στό έμπόριο καί από μεγάλες εισροές ξένων κεφαλαίων – Foreign Direct Investment (FDI). Κατά τή διάρκεια της παγκόσμιας ύφεσης του 2007-2009 τό ΑΕΠ της Κίνας αύξήθηκε σχεδόν κατά 9%, καθώς τό ΑΕΠ των ΗΠΑ μειώθηκε κατά περίπου 4%. Αυτή ή τεράστια οικονομική ανάπτυξη έχει καταστήσει καί έδραιώσει την Κίνα, στό παγκόσμιο περιβάλλον, σέ παγκόσμιο παράγοντα έπισφραγίζοντας τή γεωστρατηγική της σημασία.

Επιπλέον, ό στρατηγικός στόχος της Κίνας, νά αναπτύξει καί νά ξεπεράσει τό επίπεδο της τεχνολογικής ύπεροχής των ΗΠΑ, έχει αποκαλύψει μία «Νεότερη Παγκόσμια Τάξη» πού προσδιορίζει ένα νέο παγκόσμιο σύστημα στό όποιο υπάρχουν αρκετοί παγκόσμιοι παράγοντες γνωστοί ως Πολυαρχίες (Polyarchy). Αυτό τό νέο παγκόσμιο περιβάλλον αναμένεται νά δημιουργήσει σεισμικές έπιπτώσεις στή σχέση αυτών των παγκόσμιων παικτών. Αν καί ή μελλοντική εξέλιξη του παγκόσμιου ανταγωνισμού είναι δύσκολο νά όριοθετηθεί, μπορούμε νά εικάσουμε ότι οί τομείς οί όποιοι πιθανότατα θά δοκιμαστούν είναι: Πολιτικά συστήματα, Τεχνολογικά συστήματα, Οικονομικός ανταγωνισμός, καί, Συστήματα αξιών. Παρά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης καί την τάση προς τον έκδημοκρατισμό των πρώην μαρξιστικών χωρών, όρισμένες χώρες έχουν παραμείνει έπαναστατικές καί σοσιαλιστικές καί χαρακτηρίζονται από αυταρχισμό ή απολυταρχισμό.

Η ευθυγράμμιση της πολιτικής σκέψης στό παγκόσμιο περιβάλλον θά είναι μακρά καί άγωνιώδης. Η πρόοδος στην τεχνολογία καί ειδικότερα στή Τεχνητή Νοημοσύνη (AI) θά είναι άποφασιστικής σημασίας για την άπονομή της ύπέριστης έξουσίας στον παγκόσμιο παίκτη πού μπορεί νά άποκτήσει διαφορικό πλεονέκτημα σέ αυτήν. Ο οικονομικός ανταγωνισμός θά είναι έντονος καθώς οί παγκόσμιοι παράγοντες θά

ἐπιδιώξουν νά δημιουργήσουν εὐνοϊκή οικονομική θέση καί ἀνταγωνιστικό πλεονέκτημα στήν παγκόσμια ἀγορά. Τά συστήματα ἀξιών τῶν παγκόσμιων παικτῶν θά δοκιμαστοῦν καθὼς ἡ διαπολιτισμικότητα θά θεωρηθεῖ ὡς ἕνας ἀποτελεσματικός τρόπος γιά τήν αὐξηση τῆς σχετικῆς διαπολιτισμικῆς ὁλοκλήρωσης.

Οἱ βαθιές ἀξίες πού προέρχονται ἀπό τήν Πίστη θά εἶναι πιθανότατα τό τελευταῖο σύνορο ἐναντίον τῆς αὐξησης τῆς σχετικῆς γνωστικῆς διαπολιτισμικῆς ὁλοκλήρωσης. Τό ἐρώτημα πού πρέπει νά θέσουν οἱ ἰθύνοντες τῆς παγκόσμιας πολιτικῆς εἶναι:

Ὁδηγοῦμεθα πρὸς ἕνα σύστημα παγκόσμιας ἐνοποίησης; Μεῖσιό Πνευματικό κόστος;

Κωνσταντῖνος Πολυχρονίου

Οἰκονομολόγος

Καθηγητής Πανεπιστημίου Σινσινάτι

Η.Π.Α.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΘΗΚΕ ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Π. ΣΙΜΩΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗ!

Ἀπό τίς Ἐκδόσεις **«ΥΠΙΑΚΟΗ»** κυκλοφορήθηκε τόν μῆνα Ἰούνιο 2022 τό **Συναξάρι τοῦ π. Σίμωνος Ἀρβανίτη**, Κτίτορος Τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος Κοκκιναρᾶ (Ν. Πεντέλη) Ἀττικῆς.

Ἡ βιογραφία περιγράφει τήν ζωή, τήν δράση, τήν διάκριση, τό ἐκκλησιαστικό φρόνημα, τό Θαυματουργικό καί Προφητικό χάρισμα του, κυρίως δέ, τό Μαρτύριο τοῦ ἁγίου Γέροντος ἀπό τοὺς ἴδιους τοὺς μοναχοὺς του! Ἡ περιγραφή θεμελιώνεται σέ σχετικά μέ τό πρόσωπό του ἐκκλησιαστικά καί δικαστικά ἔγγραφα, ἐπιστολές, χειρόγραφα, μαρτυρίες καί μαρτυρικές καταθέσεις.

Πρόκειται γιά μιά ὁλοκληρωμένη βιογράφηση, ἡ ὁποία μέ στοιχεῖα ἐπιχειρεῖ νά περιγράψῃ ἕναν Μεγάλο Γέροντα, στόν ὁποῖον κατέφευγαν πολλοί Ἐπίσκοποι, καί Κληρικοί, ἀλλά καί πλῆθος πολύ τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

*** Τά ἔσοδα τοῦ βιβλίου θά διατεθοῦν γιά τήν ἀνέγερση –σέ περιοχῆ τῶν Δερβενοχωρίων– Πνευματικοῦ Καταφυγίου Ἐγγάμων, «Παναγία ἡ Φοβερά Προστασία».**

